

КОНТРОЛЬ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ

Т. В. Бірюкова

Вищий державний заклад України «Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

Вимоги до якості підготовки фахівців передбачають організацію науково-обґрунтованої системи контролю навчання у вузі. Основними функціями оцінювання навчальних досягнень студентів є: контролююча, навчальна, діагностуюча, стимулююча і виховна, а результати також можна використовувати для оцінки ефективності навчання. Корінне поліпшення якості підготовки спеціалістів може бути забезпечене надійним зворотнім зв'язком, який реалізується через навчальну діяльність студентів, контроль якої – одна з важливих проблем методичного характеру.

Застосування тестового контролю виконує роль сти-мулу регулярної навчальної роботи студента протягом семестру. Тестова перевірка має ряд переваг порівняно з традиційними формами і методами, вона дозволяє більш раціонально використовувати зворотний зв'язок зі студентами і визначати результати засвоєння матеріалу, зосередити увагу на прогалинах у знаннях та внести відпо-

відні корективи. Формує в них мотивацію для підготовки до кожного заняття, дисциплінує студентів. Проведений аналіз використання тестів доводить, що набутий досвід упровадження навчального тестування дає можливість підвищити об'єктивність оцінювання рівня знань і вмінь студентів на всіх етапах навчального процесу. Разом із тим дослідження й використання альтернативних засобів навчально-контрольної діяльності дозволяє викладачеві оптимізувати освітній процес, формувати у студентів мотивацію аудиторного та самостійного навчання.

Література

1. Методичні рекомендації зі складання тестових завдань / В. П. Сергієнко, Л. О. Кухар. – К. : НПУ, 2011. – 41 с.
2. Туркот Т. І. Педагогіка вищої школи : навч. посібник / Т. І. Туркот. – К. : Кондор, 2011. – 628 с.

АКАДЕМІЧНА НЕЧЕСНІСТЬ У МЕДИЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ОЧИМА СТУДЕНТІВ

Я. Г. Борох, О. Г. Іванько

Запорізький державний медичний університет

Академічна нечесність (в першу чергу списування при виконанні тестових завдань), як показник низької якості організації процесу отримання знань, традиційно викликає обурення з боку викладацького складу і, як правило, негативне відношення студентів, які не вдаються до такої практики. Між тим з року в рік студенти все ж підтримують практику академічної нечесності. Ми взяли за мету оцінити розповсюдженість цього явища і визначити його об'єктивні і суб'єктивні причини. Для цього було проведено анкетування випадково вибраних 40 студентів 1–4 курсів медичних факультетів з подальшою співбесідою з ними студентів ініціативної групи, які уточнювали мотиви відповідей. Анкети склалися з наступних питань: «Чи списували ви протягом останнього року? Чому? Чи допомагає вам списування при навчанні? Як можна уникнути списування?»

Аналіз анкет виявив, що 36 (90 %) респондентів пригадують епізоди списування чи підказок, частота яких коливалася від спорадичної до постійної. Виявилось, що більшість студентів – 28 (70 %) списують не тому, що не знають матеріал, а тому що не впевнені в надійності його засвоєння, внаслідок перевантаженості його великою кількістю інформації. Студенти-першокурсники, які зазнають найбільших труднощів при освоєнні університетського типу навчання, вказали, що списуючи, вони хочуть отримати кращі оцінки, щоб не розчарувати батьків. Таким

чином, на молодших курсах списування є рудиментом середньої школи, де метою навчання є оцінки, а не освоєння професії. 7 (17 %) студентів стверджують, що не списують, але регулярно готують шпаргалки. Вони пояснюють цей феномен тим, що наявність шпаргалки додає їм впевненості. Хочеться вірити, що для написання «помічника студента» – шпаргалки студенту необхідно пропрацювати не один підручник і лекцію і якась частина знань збережеться. На жаль, на кафедрах часто немає чітких критеріїв – що повинно бути дійсно завантажено в пам'яті, а що можна надати в якості посилань на таблиці та довідники. 4 (10 %) студентів відповіли, що ніколи не списували і не збираються цим займатися надалі. Нарешті, 2 (5 %) відповіли, що списують систематично. На питання: «Чому не готуєтеся до занять?», студенти чесно зізнаються, що не мають часу «через завантаженість». Вони взагалі не хочуть бути лікарями, а «вчаться» тому, що така воля батьків.

В ході проведеної роботи у нас склалася думка, що протидіяти списуванню можна, якщо на заняттях буде проводитися не тільки тестовий контроль, а й діалог студента з викладачем, коли можна буде уточнити всі питання, необхідні для навчання. Необхідно також забезпечити доступ до довідкового матеріалу. Нарешті, при прийомі на навчання абітурієнтів перевагу віддавати особам, які вже знайомі з медичною практикою.